

KOSTĚJ

JSEM FAKT IMPOTENT?!

a hosté...
ARSINOE
GEORGE K.
MIRUN

Jsem fakt impotent?!

FKK Company, v.o.s., duben 2004, paperback, 110 x 180 mm, 192 stran, MOC 169 Kč (vč. DPH 5 %)

další informace na www.fkkcompany.cz/impotent

Výbor povídek „Jsem fakt impotent?!“ představuje čtenářům Kostěje (Radek Hromuško), jehož texty vycházejí v takto ucelené knižní podobě vůbec poprvé. Již dříve jste je ovšem mohli najít na internetu – ať již to bylo (je a bude) na autorově domovské adrese www.kostejusvet.net nebo v některém z webzinů, které na internetu vycházejí. Kostějovo hlavní téma jsou vztahy a proto nám jsou jím vyprávěné příběhy tak blízké – nejen kvůli své „nadčasovosti“, ale i proto, že vztahy se týkají bez rozdílu nás všech a provázejí nás po celý život.

Vedle Kostěje přispěli do výboru i další tři autoři: Sabina Stodůlková/Arsinoe (humorně laděnými postřehy očima dokonale blondýny), George K. (pohledem do deníčku singla) a Mirun (texty, které s nadsázkou a ironií komentují nejrůznější momenty našeho života).

„Jsem fakt impotent?!“ je zábavná a odpočinková kniha, která si čtenáře získá již po pár řádcích. Ačkoliv tu a tam probleskne vážný moment, humor v ní jednoznačně převažuje – a to je určitě tak, jak to má být.

Čtvrtá dekáda v životě každého chlapa je složitá. Zrcadla už začala drze upozorňovat, že i když si ráno nasadím ksicht progresivního mladíka, tak to vydrží maximálně do dvanácti. Pak přichází tradiční únava materiálu, kdy nálada a vzhled lavíruje mezi postavou houmlésáka a smrtelně nemocného muže těsně před infarktem.

Ten večer začal docela normálně. Opožděná večeře. Potomek přehrabuje vidličkou dávku nudných těstovin u sebe v pokoji při bušení progresivní rockové kapely. Kuchyň přetéká nádobím a pachy. Ta moje blondýna mě ani nevnímá, jelikož doby vzájemné pozornosti uměly patrně s Gustávem Husákem. Sedí na sedačce, kouká do televize, láduje se krmí a jen tiše do prostoru upozorní, že si mám nandat, jestli chci.

Jelikož nás všechny možnost volby kazí, tak raději ne. Stejně mám pocit, že arzenovitá chuť večeří za poslední půlrok docela stačila.

Něco se přece musí stát. Fáze protestu nepřicházejí často, ale když přijdou, tak to vždycky zavání průšvihem.

Ani si nevšímá, že si beru poslední čisté spodní prádlo. Značka HANES je prý totálně IN. Mladá prodavačka po mně luskla pohledem, když jsem si je kupoval. Pro jistotu jsem zkontroloval poklopec.

Tak, dneska použiji otrávenou toaletní vodu od tchyně, vezmu si přehrávač s Red Hot Chili Peppers a v klidu odejdu na pořádnou večeři. Myslím, že doma po mně vyhlásí pátrání až po výplatě.

Kalhoty z Kenvela a sluchátka na uších ve mně dokonale konzervují pocit, že vůbec nevypadám jako blbec.

Objednávám ten nejsyrovější steak.

Lokty opřené o stůl a s prsty si koketně pohrávala před malinově plnými rty. Koukala po mně už když jsem přišel, ale teď už to přehání. Kakaové oči a dvacetiletý pobavený pohled, to zrovna potřebuju. Poklopec je v pořádku, fakt.

Usmívala se, a to mě docela štválo. Nepotřeboval jsem, aby mě někdo pozoroval, jak se vyhládlý vrhám na kousek žvance, od kterého jsem stejně očekával jen pouhou požitelnost. Všechno ostatní byl luxus.

Ztlumil jsem přehrávač. Pořád kouká! Sakra.

„Hele, nechcete kousek zeleniny, nemám ji rád?“ nabídl jsem a ukázal na talíř.

Zavrtěla hlavou a pramínky se rozlétly jako pružné tanečnice. Poprvé mě zamrazilo. Raději jsem se soustředil na gumovou podešev, co mi neposedně poskakovala po talíři.

„Já vás dobře znám,“ řekla tiše a pořád koukala.

Přibor přistál v talíři. Tak to už je opravdu moc! Přešla mě chuť. Opřel jsem se a vracel ty tisíce pohledů. Pustil jsem na ni i několik rádo-by provokativních blesků. Možná, že ten pohled Michaela Douglase tak úplně nevyšel. A hlavně poklopec už tak v pořádku nebyl.

Byla sama, a tak jsem ukázal na místo u mého stolu. Pořád byla šance, že protiútok vyjde. Znuděný číšník odnesl nedojedený steak a mně proběhla hlavou vzpomínka na unuděné těstoviny doma. Málem jsem si nechal zbytky zabalit.

ukázka z Kostějovy povídky *Jsem fakt impotent?!*